

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

43. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

30. ŘÍJNA 2016

Z obsahu:

**Skutky tělesného
a duchovního milosrdenství**
Katecheze Svatého otce
Františka 12. října 2016
- strana 2 -

**Každý katolík
je povinen prohlubovat
své porozumění víře**
Rozhovor Světla
s kardinálem R. Burkem
- strana 4 -

**Pastýřský list olomouckého
arcibiskupa Mons. Jana
Graubnera k zakončení
Svatého roku milosrdenství**
- strana 5 -

Vítězství nad pomíjivostí
P. B. Deneke FSSP
- strana 6 -

**Charita ČR: Jsme rádi,
že chcete pečovat o své
blízké, nabízíme
vám pomoc**
- strana 7 -

**Mluvte se svými vnuky,
vyzval papež seniory**
- strana 8 -

Modlitba Otče náš (4)
P. Štefan Ištvanik CSsR
- strana 9 -

**Suma o darech
svatého Josefa (46)**
- strana 10 -

**Pod maršálskou holí
Evžena Savojského**
PhDr. St. Vejvar, Ph.D.
- strana 11 -

Ve dnech 12.-15. října 2016 navštívil Českou republiku kardinál Raymond Burke.

Skutky tělesného a duchovního milosrdenství

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 12. října 2016, náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V předchozích katechezích jsme trochu vnikali do velkého tajemství Božího milosrdenství. Rozjímali jsme o jednání Otce ve Starém zákoně a potom jsme v evangelních příbězích sledovali, jak Ježíš svými slovy a gesty vtěluje milosrdenství. Svě učedníky učil: „Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.“ (Lk 6,36) To je závazek interpelující svědomí i jednání každého křesťana. Nestačí totiž mít zkušenost s Božím milosrdenstvím ve svém životě; je zapotřebí, aby každý, kdo je přijal, stal se také jeho znamením a nástrojem pro druhé. Milo-

srdenství je kromě toho vyhrazeno nejenom pro zvláštní momenty, ale zahrnuje celý náš každodenní život.

Jak tedy můžeme být svědky milosrdenství? Nemysleme si, že jde o prokazování velkých výkonů či nadlidských činů. Ne, tak to není. Pán nám ukazuje mnohem jednodušší cestu, tvořenou malými činy, které však v jeho očích mají tak velkou hodnotu, že podle nich, jak nám řekl, budeme souzeni. Jedny z nejkrásnějších stránek Matoušova evangelia nám podávají učení, které bychom mohli v určitém smyslu považovat za „Ježíšovu závěť“, jež byla sepsána evangelistou, kte-

rý zakusil milosrdenství přímo na sobě. Ježíš říká, že pokaždé, když dáme najíst hladovému, napít žíznivému, oblečeme neoděného, přijmeme cizince, navštívíme nemocného nebo vězněného, činíme to Jemu (srov. Mt 25,31-46). Církev nazvala tato gesta „skutky tělesného milosrdenství“, protože pomáhají lidem v jejich materiální nouzi.

Existuje však také sedm skutků takzvaného duchovního milosrdenství, které se týkají jiných stejně důležitých požadavků, a to zejména dnes. Dotýkají se totiž lidského nitra a působí nežádoucí větší bolest.

Pokračování na str. 13

A potom? ... Otázka svatého Filipa Neriho směřuje k nám všem, ke každému člověku. Více či méně vědomě svůj pozemský život směřujeme podle vlastních plánů. A jak jsme pak překvapeni, když to nevyjde! Nesmíme totiž zapomenout, že Pánem života a smrti není člověk, ale Trojediný Bůh. Poslední odpovědi na uvedenou otázku je: A potom zemřeš. Nicméně: A potom? Odpověď známe: Boží soud, život věčný – jak doufáme – v nebi. Je to velké vítězství zmrtevýchstaleho Boha nad světem pomíjivosti a nad pomíjivostí světa, že nám skrze Ježíšovu výkupnou smrt na kříži znovu otevřel bránu k věčnému životu v ráji. (str. 6) A na nás je, abychom na tento nadpřirozený cíl nezapomínali při své pozemské pouti.

Výkupné dílo spásy je vrcholným projevem Božího milosrdenství vůči člověku. Vyžaduje to však naši odpověď. Nejde ze strany Boha o žádný obchod, spásu jsme dostali zadarmo. Ale je potřeba nabízený dar přijmout a uznat: bez Boha bychom nikdy nebyli schopni odčinit a zrušit moc dědičného hříchu, ba ani žádného z našich osobních hříchů... Naše závislost na Bohu však zasahuje také oblast tohoto života, neboť, jak jsme se jistě o tom sami už mnohokrát přesvědčili, on jediný ví, co potřebujeme a je pro nás dobré, a dá nám to, když uznáváme, že bez Boha nezmůžeme a nemáme nic. (str. 9-10)

Editorial

Často Bůh dopouští, že jeden člověk nebo skupina lidí jsou závislí na druhých. V těchto dnech máme příležitost zamyslet se nad svým vztahem ke starým lidem, nad tím, jak správně křesťansky uchopit záležitost pomoci svým blízkým (a možná i nejen jim) na konci života, nad smrtí a nad úctou k zesnulým. Pokud jde o život ve stáří a závěr života člověka zde na zemi, můžeme se ve svých úvahách nechat inspirovat tiskovou zprávou Charity ČR, v níž se mj. hovoří i o nabízené pomoci lidem na konci života. (str. 7-8)

Zřejmě nejčastěji však naše myšlenky zamíří směrem k našim drahým zemřelým. Zde si můžeme spolu s olomouckým arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem položit otázku: Proč je důležitá láska k zemřelým? (str. 5) Tato láska vyrůstá z křesťanské víry v život věčný. Zemřeli si zaslouží úctu, protože jako všichni lidé i je Kristus vykoupil za cenu své krve. Naše úcta k nim je pak také hlubokým vnitřním spojením mezi církví putující (my zde na zemi), církví trpící (očistec) a církví vítěznou (nebe).

Jsmo zde na zemi jen poutníky. Ale to neznamená, že se jen tak projdeme, abychom se „pokochovali“, užili si a po-

tom – nic... Takový život se možná jeví na první pohled hezky a radostně, ale postrádá smysl, cíl. A jak známo, člověk bez smyslu svého života, bez cíle není šťastný. Proto je na místě otázka: A potom? Zemřeme a čeká nás život věčný. Jaký? To ví jen Bůh, ale my jsme ti, kdo o tom rozhodují – svým životem zde na zemi, jenž dává odpověď na Boží velkorysou nabídku spásy...

To vše jsou otázky naší katolické víry. Jak důtklivě připomíná v jiných souvislostech v rozhovoru pro náš týdeník kardinál Raymond Burke, jsme povinni prohlubovat své porozumění víře. (str. 4-6) K této povinnosti nás nutí láska, kterou máme k Trojedinému Bohu. Zanedbat své vzdělávání ve víře – na základě učení magisteria církve ve spojení s Tradicí a Písmem svatým – znamená tak vážný nedostatek na cestě spásy, že důsledkem může být i odklon od pravé víry, kterou nám předal Ježíš skrze apoštoly, až i nasměrování duše k věčné záhubě. Proto se v těchto dnech zastavme a zamysleme se nad dědictvím víry našich předků. A prosme Boha, aby nám dal milost uchovat si a žít pro své okolí pravou katolickou vírou a jít neomylnou cestou spásy do nebeského království, kde, jak věříme, se se svými blízkými opět setkáme.

Daniel Dehner

Pospěš do Jericha a připoj se k těm, kteří zde očekávají Ježíšův příchod. Přesvědčíš se, jak se vyplatí zanechat na čas svých zálib, zájmů a starostí a jít vstříc Bohu, který přichází, protože nemůže odolat své touze rozdávat ze svých darů: *„má smilování se všemi, protože všechno může, a je shovívavý k hříchům lidí, aby činili pokání.*

Všímej si muže malé postavy, který se snaží předběhnout celý zástup. Je to vrchní celník Zacheus. Prozatím byl jeho hlavním zájmem tučný zisk. Stačil si už nashromáždit slušné jmění. Kvůli němu nedbal na to, že jím jeho soukmenovci pohrdají jakožto veřejným hříšníkem a zaprodancem Římanů. Ale když se do slechl, co všechno lidé vyprávějí o proroku z Nazareta, vyvolalo to jeho zájem a probudilo zvědavost. Dnes se dokonce dověděl, že Ježíš půjde okolo. Zcela ho opanovala neodolatelná touha spatřit tohoto Divotvůrce. Když pojal rozhodnutí, že musí Ježíše vidět, neponechává nic náhodě a bez ohledu na své postavení jako malý kluk šplhá do koruny fíkovníku, aby bezpečně uviděl Ježíše. Šťastný ten, kdo pocítí ve svém srdci touhu setkat se se Spasitelem, nebrání se tomuto tichému pozvání a je ochoten vystoupit ze sebe a ze svého prostředí, jen aby mohl spatřit dobrého Pána.

Kdykoliv vynaložíme nějaké úsilí, abychom se setkali s Ježíšem, skutečnost nakonec daleko překoná všechno naše očekávání. Zacheus se vyšplhal na strom, aby mohl Ježíše alespoň spatřit. Ale Pán se zastavuje právě pod tímto fíkovníkem, jako by do Jericha vstoupil především kvůli tomuto zvědavci: *„Sestup rychle dolů, dnes musím zůstat v tvém domě!“* Zástup s úžasem a nevolí dělá místo, aby právě tento opovrhovaný celník mohl stanout před Mistrem.

Prožijte se Zacheem jeho náhlé překvapení. Zaplavuje ho nečekaná radost, úcta a zahanbení zároveň. Tento veřejný a otrlý hříšník poznává pojednou zcela jasně, že s poctou, které se nyní dostává překvapivě právě jemu, je jeho dosavadní způsob života zcela neslučitelný. V radostném dojetí uvádí Pána do svého domu a začíná si uvědomovat, že spolu s Ježíšem vstupuje k němu milost a láska, která přináší radikální obrácení. Ten, který dosud bezostyšně vydíral a podváděl, bu-

Host milosti

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Pojď rychle dolů,
dnes musím zůstat v tvém domě.*

de mít zálibu v konání dobra a jeho víra se bude projevovat skutky. Tak bude jméno Pána Ježíše oslaveno. Pod vlivem milosti se srdce dosud bezcitné a chladně vypočítavé otevírá vstříc potřebným a nutným: „Pane, polovinu majetku dám chudým!“

Uvaž ve světle tohoto obrácení, jak ne-spravedlivé a neuvážené je reptání a výtky, které jsi zaslechl, když Spasitel vstupoval do celníkova domu. Neměli by se všichni kolem upřímně radovat, že se hříšníkovi dostává Boží milosti a on na ni odpovídá s pravou velkodušností a kajcností? Bohužel, závist, domýšlivost a zatvrzelá nevraživost se s radostí nesnášejí. Největší překážkou Božího milosrdenství je zhoubný sebeklam o vlastní spravedlnosti. Vzpomeň si na to, kdykoliv se ti bude zdát, že se druhým dostává více přízně než tobě, kdykoliv se začneš znepokojoval, že Bůh jedná zcela jinak, než jsi předpokládal.

Ježíš nepřišel, aby navštěvoval a vyhledával ty, kteří si to předem zasloužili, ale přišel za těmi, kteří ho potřebují. *Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.*⁽¹⁾ Pros Ducho Svatého, aby tě naučil dívat se na své bližní Ježíšovým očima. Sousedé a spoluobčané v Jerichu viděli v Zacheovi již jen opovrženého hříšníka. Ale Ježíš vidí hlouběji a dále než oni. Pro něho je i Zacheus jeden ze synů jeho miláčka spravedlivého Abraháma. Proto vážil cestu až do Jericha, protože přišel, aby zachraňoval všechno, co zahynulo.

Všechna tvoje lidská nevole se rozplyne, když uvážíš, kolik útěchy obsahují tato Ježíšova slova. Žádný z tvých pádů, žádná tvoje zrada, zbabělý útěk ani tvrdá nevděčnost od tebe Ježíše neodpuzují, nýbrž naopak přitahují. Pro něho není žádná cesta příliš dlouhá, žádná námaha příliš velká, jen aby se nakonec setkaly vaše pohledy a On ti mohl říct ta nejblaženější slova: *„Pojď rychle dolů, musím zůstat v tvém domě!“* Slyšíš dobře: Ježíš **musí!** Uložil mu to nebeský Otec, uložilo mu to jeho Srdce, přeplněné milosrden-

Liturgická čtení

1. čtení – Mdr 11,22–12,2

Pane, celý svět je před tebou jako prášek na vahách, jako kapka rosy, která zrání padá na zem. Ty však máš slitování se vším, protože můžeš všechno, a jsi shovívavý k hříchům lidí, aby dělali pokání. Vždyť ty miluješ všechno, co je, a nic si neošklivíš z toho, cos udělal, neboť kdybys něco nenáviděl, nestvořil bys to. Jak by něco mohlo trvat, kdybys to nechtěl, nebo se uchovat, kdybys to nepovolal k bytí? Ale ty máš na všechno ohled, poněvadž je to tvé, vládce milující život, neboť tvůj nepomíjející duch je ve všem. Proto zbloudilé trestáš poněnáhu a napomínáš je tím, že jim vyčítáš to, čím hřešili, aby zbaveni své špatnosti věřili v tebe, Pane.

2. čtení – 2 Sol 1,11–2,2

Bratři! Bez přestání se za vás modlíme, aby vás učinil náš Bůh hodnými dober, ke kterým vás povolal, a svou mocí zdokonalil, že budete mít vždycky zálibu v konání dobra a vaše víra aby se projevila skutky. Pak bude jméno našeho Pána Ježíše oslaveno skrze vás, a vy budete oslaveni skrze něho podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista. Pokud jde o dobu, kdy přijde náš Pán Ježíš Kristus a kdy se my u něho shromáždíme, prosíme vás: nenechte si tak snadno poplést hlavu, či se dokonce polekat nějakým proroctvím nebo listem pryč od nás poslaným, jako by ten den Páně měl už nastat.

Dokončení na str. 15

stvím. Proto podstoupil tu dalekou cestu z Otcova lůna až na Kalvárii. *Milosrdný a milostivý je Pán, shovívavý a plný lásky, dobrotivý je ke všem a má soucit se všemi svými tvory.*⁽²⁾ Nemůže mu v tom zabránit nikdo, jen ty sám. Ale měl bys tu odvahy? Otevři mu dokořán svůj dům. Rychle si uvědom, co všechno chceš rozdat, spočítej si svědomitě, co je třeba čtyřná-sobně nahradit.

Budu tě oslavovat, můj Bože, Králi. Každý den tě budu velebit a chválit tvé jméno po všechny časy.⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 9,12; ⁽²⁾ Ž 145,8–9; ⁽³⁾ srov. Ž 145,1–2

Kardinál Burke: Každý katolík je povinen prohlubovat své porozumění víře

Ve dnech 12.–15. října 2016 navštívil Českou republiku americký kardinál Raymond Burke, známý obhájce tradiční nauky katolické církve. Redakce Světla měla možnost položit otci kardinálovi několik otázek v rámci brněnské konference Nejmenší z nás.

Veronika Smutná (za redakci Světla): Vaše Eminence, nejprve bych se Vás chtěla zeptat, jaký je vztah mezi milosrdenstvím a spravedlností. Jaká je hranice mezi nimi?

Kardinál Burke: Spravedlnost je ve skutečnosti základem pro milosrdenství. Boží milosrdenství je reakcí na to, co by Bůh s námi měl udělat podle spravedlnosti. Například, k nápravě pádu, aby obnovil spravedlnost, seslal svého jednorozeného Syna, aby zemřel na kříži. To byl velký skutek milosrdenství. Ale milosrdenství není v rozporu se spravedlností, vyjadřuje spravedlnost milujícím způsobem, který nás uzdravuje od hříchu. A tak i způsob, jak milosrdenství praktikuje církev, rozlišuje především to, že podle spravedlnosti jsme hříšníci a musíme litovat našich vin a máme napravit to, co jsme udělali. A když nám Bůh ve svém milosrdenství nabízí svou lásku, musíme tento postoj uznat. Jinými slovy, milosrdenství není něco jako „Bůh nás miluje a hotovo“. Vyžaduje to odpověď z naší strany, kterou je lítost za viny a odhodlání již dále nehřešit.

Veronika Smutná: Mám dotaz ohledně přípravy snoubenců na manželství. Co je podle vás pro přípravu na manželství nezbytnou součástí?

Kardinál Burke: Tím nejdůležitějším by mělo být, aby pár chápal podstatná dobra manželství, podstatné vlastnosti manželství, jmenovitě věrnost. Jinými slovy, když milujete svého manžela celým srdcem, nejsou jiné osoby, které byste milovali tím samým zázračným způsobem jako tohoto jediného člověka. Pak v touze po trvalosti lásky nemilujete tohoto člověka jen celým svým bytím, ale také tak dlouho, pokud žijete. A za třetí je to plodnost, tedy že láska mezi mužem a ženou v manželství má

tu jedinečnou vlastnost, že součástí její přirozenosti je zplození nového života. Nejdůležitější je pomoci snoubencům k porozumění těmto třem podstatným dobrům manželství: jednotě, věrnosti související s touhou po trvalosti a poté plodnosti. Snad největší výzvou je oblast spojená s plodností, a proto je důležité pomoci snoubencům pochopit učení církve v oblasti regulace porodů, aby manželé plodili děti zodpovědně a uvědomovali si, že to s sebou nese také povinnost je vychovávat. Proto je v přípravě na manželství důležité pomáhat manželům porozumět zlům antikoncepce a zároveň je učit chápat, jak při plánování narození svých dětí respektovat jeden druhého.

Veronika Smutná: Jak má prostý katolík hodnotit neshody u vysokých katolických hierarchů, zejména co se týká sepsaných závěrečných zpráv synod, a když se kardinálové neshodují mezi sebou. Jak tomu má rozumět někdo, kdo nemá teologické vzdělání?

Kardinál Burke: Ale každý katolík je povinen prohlubovat své porozumění víře. A to může dělat v základě studiem Katechismu katolické církve a vyhledáním rady a pomoci u dobrého a učení církve věrného kněze. Nesmíme se nechat v katolické víře strhávat jedním nebo druhým směrem populárními nebo politicky korektními úvahami. Jediná věc, kterou se máme dát vést, je neměnné učení církve, které je obsaženo v Katechismu.

Veronika Smutná: Je zde nebezpečí rozdělení církve, které snad dříve nebylo?

Kardinál Burke: To nebezpečí je tu právě teď, řekl bych, že je to reálné nebezpečí. Někteří katolíci jsou tak znepokojeni vysokým stupněm zmatku a rozdělení uvnitř církve, že je to svádí například k pochybnostem o úřadu Petrova nástupce, papeže. Tak nesmíme uvažovat. Musíme rozlišovat například věci, které papež říká jako své osobní reflexe, a ty věci, které jsou naukou víry, které jsou, jak říkáme, magisteriem. Lneme tedy k učení víry, které zahrnuje respekt vůči papežskému úřadu jako základu jednoty mezi biskupy a ostatními věřícími. Od toho nemůžeme upustit, jinak bychom se ocitli ve schizmatu. Svou frustrací pro určitou situaci v církvi se nesmíme dát strhnout do schizmatu. I to může být způsobem, jak prohloubit naši víru a pevně o ní svědčit.

Veronika Smutná: Jak by podle vašeho názoru měla vypadat evangelizace v dnešním západním světě? ▶

Konference Nejmenší z nás, které se v Brně 13. října 2016 spolu s olomouckým arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem účastnil vzácný host kardinál Raymond Burke (foto Jiří Brauner)

Pastýřský list olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera k zakončení Svatého roku milosrdenství

Drazí bratři a sestry, blíží se konec Svatého roku milosrdenství. Papež František zavře Svatou bránu v Římě na slavnost Krista Krále. Naše brány se zavřou o týden dřív. V tomto roce jsme zakusili mimořádný čas milosti a milosrdenství, příležitost k pokání i odpuštění, smíření s Bohem i lidmi, zkušenost nové svobody. Snad se uzdravily i některé naše mezilidské vztahy. Skrže skutky milosrdenství jsme mohli zakoušet blízkost Boha, ba jeho přítomnost, či dokonce jeho působení v nás, protože On je Láska a bez něho není možný žádný skutečný skutek lásky. Skrže dobré skutky jsme měli příležitost přinášet Boha do světa a lidem umožňovat setkání s ním.

Snad je nyní čas si některé chvíle a zkušenosti milosrdenství připomenout a také o nich vyprávět druhým. Jistě je však čas, abychom radostně děkovali Bohu za to, že on sám nám projevil milosrdenství, že nám ukázal, jak soucitná láska dovede doplňovat dluhy jiných a branou milosrdenství nacházet východiska i ze situací, které jsou pro spravedlnost bezvýchodné. Spolu s Pannou Marií můžeme zpívat: Velebí má duše Hospodina, protože veliké věci mi učinil ten, který

je mocný. Nejlepším projevem vděčnosti však bude, když i v dalších dnech a letech budeme pokračovat v tom, co nás letos Pán naučil.

Před zakončením Svatého roku nás ještě čeká vzpomínka na věrné zemřelé a my máme příležitost si připomenout poslední ze skutků milosrdenství, kterým je pohřbívat zemřelé a za živé i zemřelé se modlit. Lidé žijí, kteří se nacházejí v nějaké nouzi, probudí snadněji náš soucit než zemřelí, když nejde o příbuzné či přátele. Proč je důležitá láska k zemřelým? Protože vyrůstá z křesťanské víry v život věčný. Těla zemřelých si zaslouží úctu, protože jde o lidi, které Kristus vykoupil za cenu své krve, a ti, kteří byli pokřtěni, se stali chrámem Ducha Svatého. Kristus k nim přicházel ve svatém přijímání, aby je posvěcoval a zbožšťoval. Jejich těla ukládáme do země jako semena posvěcující svět. I když dnes mnozí upouštějí i od pohřebních rozloučení, protože ztratili křesťanskou víru, pro nás je účast na rozloučení projevem víry a skutkem lásky, i když jde o lidi cizí. Žádný pokřtěný však není pro nás cizím, protože patří spolu s námi do jed-

né Boží rodiny. Nejde nám o okázalost či drahé obřady a pomníky, ale o vztah lásky. Rád přiznám, že mám radost, když

navštívím nějaký hřbitov a nacházím tam projevy lásky k zemřelým, vidím upravené i hroby kněží dávno zemřelých. To umí jen víra a úcta, láska nesobecká a nezištná.

V řadě farností jde při příležitosti pohřbu celá široká rodina ke zpovědi a svatému přijímání, aby dala zemřelému nejcennější duchovní dar. Mnozí to tak dělají i ve výroční den pohřbu, kdy dají na mši svatou a plně se jí účastní. Zvláště v týdnu po svátku Všech svatých, a v naší zemi výjimečně i v týdnu předcházejícím, se přicházejí mnozí modlit na hřbitov, aby pro zesnulé získali plnomocné odpustky, tedy vyprosili jim zkrácení očištění. To je mimořádně významný dobrý skutek.

V tyto dny přicházejí na hřbitovy i mnozí dobří lidé, kteří se modlit neumí, protože je to nikdo nenaučil. Najděte, drazí přátelé, odvahu uctivě takové lidi oslovit a nabídnout jim krátký text modlitby za zemřelé, či společnou modlitbu.

► **Kardinál Burke:** Myslím si, jak jsem říkal ve své přednášce dnes ráno, že by měla být zaprvé velmi silná v manželství a v rodině. Když má pár spojený v manželství v srdci silnou víru a s láskou přijímá učení svaté církve, je to inspirací pro rodinný život a pak také svým dětem věrně předává tyto znalosti, lásku a službu našemu Pánu Ježíši Kristu. To je první a podstatný způsob nové evangelizace. Zadruhé je třeba se velmi usilovně pustit do katecheze, do výuky ve víře na školách nebo, není-li výuka náboženství na školách dovolena, je třeba spolehlivé katecheze, která by podporovala rodiče a pomáhala jim v katolické výchově jejich dětí. A pak třetí potřebujeme veřejné svědectví takových organizací, jako je *Nejmenší z nás*, které silně zaznívá právě v oblasti nauky o lidském životě a rodině, nebo svědectví sdružení, která podporují manželský život,

například velmi stará organizace jménem *Equipes Notre-Dame (Týmy Panny Marie)*, kterou založil francouzský kněz P. Henri Caffarel. Ta podporuje mladé dvojice ve spiritualitě manželského života, ve věr-

Z levé strany: Radim Ucháč,
J. Em. kardinál Raymond Burke,
Mons. Jan Graubner
(foto Jiří Brauner)

nosti až do smrti, ve velkorysosti přijímat děti, ve všech těch projevech, které má mít manželství.

Veronika Smutná: Jaké jsou podle vašeho názoru důvody pro nedostatek kněží v západní společnosti? Postrádáme mnoho kněžských povolání. Jaké jsou důvody pro nedostatek zájmu o vstup do tradičního katolického řeholního společenství?

Kardinál Burke: Zajisté Bůh povolává dostatečné množství mladých mužů a žen, aby odpověděli na povolání ke kněžskému nebo zasvěcenému životu, ale společnost je dnes příliš sekularizovaná. Média, kterým jsou mladí vystaveni, jsou tak sekularizovaná! Proto je pro ně obtížné uslyšet volání ke kněžství. Klíčem k rozpoznání kněžského nebo řeholního povolání je také rodinný život. Mnoho dnešních rodin tráví málo času pospolu, je málo

► rodinné modlitby, je málo rozhovorů rodičů s dětmi o povolání v životě. To by mělo být zásadní starostí rodičů, aby jejich děti uslyšely své životní povolání a přijaly ho. Myslím si, že toto jsou asi některé z hlavních důvodů. A také si nemyslím, že v církvi o povolání dostatečně mluvíme. Rovněž je třeba věnovat se takovým činnostem, jako jsou letní tábory pro děti zaměřené na rozpoznávání povolání, zejména aktivity v diecézích a seminářích nebo pobyty v klášterech, kam děti mohou přijet a lépe pochopit povolání ke kněžství či zasvěcenému životu. Musíme v tomto směru dělat mnohem více. Když jsem byl jako dítě ve škole a začal jsem uvažovat o svém povolání, byl svět jiný. Dnes se stal svět tak sekulárním, že musíme vyvinout zvláštní snahy, abychom pomohli dětem rozpoznat jejich povolání.

Veronika Smutná: Poslední otázka: Jste patronem maltézského řádu, co to pro vás znamená?

Kardinál Burke: Maltézský řád je velmi starým řádem. Je to špitální řád a zároveň je to vojenský řád, který byl založen v době křížových výprav, staral se o poutníky, kteří byli nemocní, a rovněž bránil posvátná místa, která jsme chránili proti útokům a islámu. Islám vždy říkal, že jeho záměrem je porazit křesťanství, a jedním z hlavních cílů bylo dobýt svatá místa Vtělení našeho Pána a Spasitele. A tak byl v 11. století založen tento řád a pokračuje dodnes s dvěma hlavními úkoly. Prvním úkolem je bránit víru a být především svědkem katolické víry zejména v naší kultuře, která na církev útočí. A zadruhé řád pokračuje v tradici špitálního řádu, který pečuje o chudé, provozuje například první pomoci a střediska, která rozdělují hmotnou pomoc. Zejména ve velmi chudých oblastech je zvláštní potřeba bezplatné lékařské péče a řád je velmi štědrý v jejím poskytnutí. A já jako patron řádu reprezentuji Svatého otce a mým úkolem je především povzbudit jej ve vykonávání poslání, které je v řádu po staletí stanoveno.

Veronika Smutná: Děkuji vám za váš čas.

Kardinál Burke: Rádo se stalo.

Z angličtiny přeložil -jn-

Vítězství nad pomíjivostí

Vanitas vanitatum, et omnia vanitas. – „Marnost nad marnost, všechno je marnost.“

Zvláště v umění barokní doby nacházel tento verš z knihy Kazatel (1,2) velký ohlas. Básníci opěvovali ve chmurných tónech nicotu světa a jeho krásy, pomíjivost lidského života a snažení s jeho radostmi a strastmi (protože ve smyslu „nicotnost a pomíjivost“ se původně myslelo slovo „marnost“).

Caravaggio (1571-1610): Sv. Jeroným

Na takzvaných „obrazech marnosti“ malíři mezi květinami a bohatými jídly nebo za veselými maskami dávali šklebit se lebkám umrlců. Zobrazovali to, co v oné době vysoké dětské úmrtnosti a častých epidemií tvořilo obzor lidí: „Uprostřed života jsme obklopeni smrtí.“

Obraz zůstává pravdivý přes všechny změny vkusu. Ovšem nemusí to být žádná funebrální umělecká díla, která by nám připomínala kmotřičku Smrt. Často tato díla neodpovídají vážnosti věci a také to nechtějí, protože jejich účel spočívá spíše v tom, dosáhnout u tématu stránky černého humoru, což mimochodem pro některé rozpoložení mysli může být pomáhající a léčivé. V žádném případě ale není vhodné zamlčovat nebo potlačovat tu skutečnost, že jednou zemřeme. Smrt je jednou z nejjistějších událostí v naší budoucnosti. Nezadržitelně jí jdeme vstříc, okamžik za okamžikem se vyprazdňuje horní nádoba přesýpacích hodin ve prospěch té spodní, ať si to přejeme nebo ne. Každý si musí smrt jednou vytrpět a v ní dokonat poslední kapitulaci, ono hluboké ponížení, které sahá až k zemi, ba dokonce do země.

Také druhá výpověď „obrazů marnosti“ zachovává až dodnes a po všechny ča-

sy svoji platnost: Smrt odhaluje nicotnost lidského života. Zbavuje iluzí naše zklamání, zbavuje masky jejich pravou tvář a vynáší přitom na světlo to, co je dokonce opravdovou hodnotou. Tak se projeví ideologie naší doby, které slibují, že jenom lidskými silami vystavíme perfektní svět, tváří v tvář skutečnosti, že všichni musíme zemřít, jako prázdné a škodlivé iluze. Vyúčtování, které se provádí bez všeobecně platného zákona smrti, této „mzdy hříchu“ (Řím 6,23), tentokrát nevychází.

Memento mori – „Pamatuj, že jednou zemřeš“, tak zní jedno důležité životní pravidlo pro jednotlivce i pro společnost. Tím se nám neukládá temné hloubání a černé vidění, ale přece jenom takový realismus, který nám nedá, abychom ztratili z očí rozhodující skutečnosti uprostřed povrchního ruchu světa.

Je známé vyprávění svatého Filipa Neriho, kterému jednou jeden nadaný mladý muž předkládal svoje velkolepé plány na velkou kariéru. Chtěl nejprve dokončit úspěšně školu. „A potom?“ ptal se ho světec. „Potom budu stát před studiem na některé slavné univerzitě.“ – „A potom?“ – „Potom svatba – samozřejmě skvělá partie.“ – „A potom?“ Stále znovu dával Filip Neri svoji otázku a dostával také odpovědi, které byly ovšem postupně stále náročnější. Když ten mladý muž na poslední „A potom?“ zůstal odpověď dlužen, chopil se světec slova: „A potom zemřeš. A potom...?“

Tato otázka „A potom?“ má – ve vši vážnosti – pro věřícího člověka nový, jasnější zvuk. Tvář smrti začala zářit od té doby, kdy náš Vykupitel do ní sám vešel a svým zmrtvýchvstáním pro ty, kteří k němu patří vírou a prací, ji proměnil v bránu k věčnému životu. Velké obzory se otevírají pro ty, kteří na pozvání Ježíše spojují svoje vlastní umírání s jeho smrtí ke smíření za své hříchy a k milosti pro ostatní lidi. Ti přímo touží po smrti, aby v ní mohli vzdávat hold Pánu života. Ale přesto – nebo právě proto: *Memento mori!* Jenom tak dosáhneme vítězství nad světem pomíjivosti a nad pomíjivostí světa.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 22/2014 přeložil -mp-

Charita ČR: Jsme rádi, že chcete pečovat o své blízké, nabízíme vám pomoc

Starejme se! Vyzývá k tomu ve své kampani největší nestátní poskytovatel pomoci potřebným u nás, římskokatolická Charita ČR. Proč? O tom byla řeč při představení výsledků výzkumu společnosti *ppm factum research*, ze kterého plyne, že Češi sice chtějí o seniory pečovat doma, ale neví, na koho se obrátit, či to, že více než polovina obyvatel republiky (55 %) zná ze svého okolí někoho, kdo potřebuje péči druhých, a každý třetí se s tímto setkává přímo ve své rodině. Téma možnosti a nabídky domácí péče o lidi, kteří se o sebe nedokážou plnohodnotně postarat, je tedy více než aktuální.

Průzkum

„Vnímání stáří a péče o blízké“

„Péče o seniory je pilířem činnosti Charity ČR,“ řekla vedoucí oddělení komunikace pražské centrály organizace Anna Matysková při představení průzkumu *Vnímání stáří a péče o blízké* (1000 respondentů, celá ČR, různé skupiny obyvatel). Ze získaných údajů rovněž plyne, že problematika péče o seniory a zabezpečení rodičů ve stáří zajímá velkou část populace. Dvě třetiny Čechů si přejí strávit vlastní stáří v domácím prostředí a počítají, že totéž zajistí i svým rodičům. Přibližně třetina populace pak má osobní nebo zprostředkovanou zkušenost s péčí o rodiče nebo prarodiče.

Díky výzkumu můžeme říci, že Češi vnímají potřebnost pomoci někomu blízkému ve svém okolí či vnímají odpovědnost za své rodiče nebo prarodiče. „Je pro nás potěšitelné, že respondenti tuto péči zahrnují do svých životních plánů, problém vnímají a se svými rodiči či prarodiči na toto téma hovoří,“ dodává k těmto informacím Anna Matysková.

Výsledky výzkumu však jasně vypovídají o tom, že s péčí jsou spojeny obavy z takovéto pomoci. Nejvíce z psychické či finanční náročnosti, a to jak u těch, kteří již pomáhají, tak i u těch, kteří o tom uvažují. Respondenti by dle zjištění *ppm factum* nejvíce ocenili finanční pomoc či

pomoc zdravotní, psychické náročnosti péče se Češi moc neobávají. Alarmujícím zjištěním je ovšem skutečnost, že 75 % dotázaných neví, jak by postupovali, kdyby domácí péči o své blízké potřebovali zajistit, co všechno taková péče obnáší a co nabízejí různé organizace, poznamenali představitelé Charity ČR. Ta v tomto může prostřednictvím pečovatelské, ošetrovatelské či poradenské péče podat pomocnou ruku.

Důstojnost od početí po přirozenou smrt

Nový generální sekretář ČBK Stanislav Příbýl poznamenal, že je normální, aby člověk důstojně žil v rodině od narození po smrt, a to, že se tak mnohdy neděje, je jev, který není v pořádku. „Člověk je hoden úcty v jakémkoli úseku života, a to proto, že ho tak Bůh stvořil. Jsem rád, že ta míra řekněme základního instinktu chtít se o druhého postarat je v naší společnosti vysoká,“ okomentoval spirituální aspekt výzkumu Stanislav Příbýl. „Život je vzácný dar a je třeba vytvořit podmínky pro jeho zachování. Tak jsem rád nejen za péči, ale i za osvětu,“ dodal k tomu zástupce zřizovatele Charity.

Pomoc lidem na konci života musí být prioritou

Ředitel Charity ČR Lukáš Curylo pak upozornil na obecnější demografické trendy a z nich plynoucí potřebu vážněji se zabývat možnostmi domácí péče o lidi na sklonku života. „V příštím roce budou mít přes 2 miliony obyvatel této republiky více než 65 let, takže jsme téma pomoci lidem dožít doma otevřeli záměrně. Mám za to, že se o problémech generace starších 60–65 let u nás moc nemluví, a přitom jejich starostí je nepřehledná množství,“ zdůraznil Lukáš Curylo. Taktéž řekl, že výsledky výzkumu ho mile překvapily, neboť přes 60 % lidí u nás bere péči o starší lidi jako pozitivní věc, ale pozastavil se nad tím, že 20 % lidí takovouto pomoc chápe jako negativum, aniž by se vědělo proč.

Za pozitivní skutečnost ředitel Charity ČR označil i to, že by lidé chtěli pomoci doma, ale je pro něj otázkou, co pro to jsou ochotni prakticky udělat. Taktéž poukázal na zjištění plynoucí z průzkumu, že počet lidí, kteří řekli, že se o své blízké postarají doma, neodpovídá tomu, kolik procent lidí by chtělo dožít doma, a problém respondentů s nedocenením psychické náročnosti každodenní domácí péče. Lukáš Curylo na setkání s novináři rovněž upozornil na problém toho, že státy EU blízkým pečujícím tuto péči dostatečně nekompensují, a apeloval na vládu ČR, aby akceptovala růst nákladů na péči o seniory v této stárnoucí společnosti a zabývala se i nedostatečným finančním ohodnocením lidí v tomto sektoru. „Kvalitní a dobře ohodnocený personál služeb pomáhajících těm, kteří se rozhodli starat se o své blízké doma, vidím i ve světle výsledků našeho průzkumu jako nezbytnost,“ uzavřel Lukáš Curylo.

Jak Charita ČR pomáhá?

Charita nabízí služby v terénní, ambulantní i pobytové formě. Využívat a kombinovat je lze podle toho, jaké potřeby a úkony si je klient schopen zajistit své pomocí a v jakém časovém rozsahu péči potřebuje. Spektrum služeb pomáhá odstupňovat péči a řešit tím případné zhoršení soběstačnosti seniora.

„Usilujeme o to, aby senioři mohli co nejdéle žít tak, jak byli celý život zvyklí, tedy ve známém domácím prostředí, a aby se mohli věnovat obvyklým činnostem a svým zálibám,“ vysvětluje Iva Kuchyňková, koordinátorka pro sociální oblast Charity ČR. „S činnostmi, na něž senior nestačí, by měla pomoci rodina nebo specializované služby. Existuje celá paleta možností, které se dají zkombinovat,“ dodává.

Co Charita ČR nabízí?

Charita ČR poskytuje na celém území státu celkem 357 služeb sociální péče (pro více než 27 000 uživatelů), z toho se ve 128 případech jedná o střediska

► pečovatelské služby (pro více než 18 000 uživatelů). Většinu uživatelů tvoří senioři. Dále provozuje 37 domovů pro seniory pro téměř 1 600 uživatelů nebo 44 denních a týdenních stacionářů pro zhruba 900 klientů.

Zdravotní služby poskytuje mimo jiné 83 charitních středisek domácí péče, která zaměstnávají téměř 700 zdravotních sester a vykonají ročně přes 1,3 milionů návštěv. Čtyřicet pět těchto středisek poskytuje služby domácí hospicové péče, dále Charita provozuje čtyři kamenné hospice v Červeném Kostelci, Ostravě, Rajhradě a na Svatém Kopečku u Olomouce.

Více na www.charita.cz.

Zdroj: TS ČBK, 21. 9. 2016

ŘK farnost Třebíč pořádá **POUŤ KE 100. JUBILEU DO FATIMY** – Daacute, La Saletta, Lurdy, Santiago de Compostela, Montserrat. Termín: **8. – 20. 5. 2017**. Duchovní doprovod. **Informace:** paní Molnářová, tel. 737 401 462.

ZMĚNY V PROGRAMU DUCHOVNÍCH OBNOV NA SVATÉM KOPEČKU U OLMOUCE

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „VSTOUPIT DO VZTAHU S MILOSRDNÝM BOHEM – SV. FAUSTYNA KOWALSKÁ“**, která má souvislost se Svatým rokem milosrdenství. Uskuteční se **ve dnech 12.–13. listopadu 2016**. **Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení je v neděli po mši svaté v 10 hodin v katedrále.**

Přihlášky do 7. listopadu 2016

na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „OTEC PIO – MODLITBA JAKO SKUTEK DUCHOVNÍHO MILOSRDENSTVÍ“** k zakončení Svatého roku milosrdenství. Uskuteční se **ve dnech 19.–20. listopadu 2016**.

Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení je v neděli ve 13 hodin.

Přihlášky do 14. listopadu 2016

na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Mluvte se svými vnuky, vyzval papež seniory

Den poté, co nizozemští ministři spravedlnosti a zdravotnictví podali návrh na legalizované usmrcování starých lidí, papež František téměř symbolicky přijal více než 7 000 seniorů. Audience se konala u příležitosti Svátku prarodičů, který italský parlament vyhlásil před jedenácti lety a který připadá na 2. říjen – památku svatých andělů strážných. Papežovými hosty byli zejména zástupci *Národního sdružení starších podnikových zaměstnanců*, které na celém italském území čítá zhruba 100 000 členů.

„Církev hledí na staré lidi s láskou, uznáním a hlubokou úctou. Jsou zásadní součástí křesťanského společenství a společnosti – ztělesňují totiž národní kořeny a paměť. Jste velmi důležití, protože vaše zkušenost je cenným pokladem, který umožňuje nadějný a zodpovědný pohled do budoucnosti. Zralost a moudrost, kterou jste během let nashromáždili, může pomoci mladším lidem podpořit je v růstu, otevřenosti vůči budoucnosti a hledání vlastní cesty. Staří lidé totiž dosvědčují, že také v nejtěžších zkouškách nikdy nesmíme ztrácet důvěru v Boha a lepší budoucnost. Jsou jako stromy, které nadále nesou plody, a navzdory tíži let mohou vnášet originální přínos do hodnotového bohatství společnosti a při stvrzování kultury života,“ zahájil Petrův nástupce promluvu, kterou častokrát přerušoval bouřlivý potlesk. Papež vzápětí vypočítal mnohé nenahraditelné role prarodičů – v rodině, při péči o vnoučata a předávání životních zkušeností, ale také víry, stejně jako ve farnostech a dobrovolnické službě.

„Ve světě, který často mytizuje sílu a vnější zdání, jste povoláni svědčit o hodnotách, jež mají skutečnou a trvalou platnost, neboť jsou vepsány do srdce každého člověka a zaručeny Božím slovem. Právě protože jste lidmi takzvané třetího věku – či lépe řečeno »jsem«, protože k vám také patřím – máme se zasazovat o rozvoj kultury života. Přinášíme svědectví o tom, že každé životní období je Boží dar, má svou krásu a důležitost, byť může být poznamenáno křehkostí.“

„Děkuji Pánu za mnohá zdravotnická zařízení, jejich zaměstnance a mnoho rodin,

kteří dnes každodenně slouží starým lidem tak, aby mohli důstojně prožít tuto důležitou etapu života,“ pokračoval Svatý otec. *„Instituce, které přijímají staré lidi, mají být místy lidskosti a láskyplné pozornosti, kde nejslabší lidé nežijí v zapomnění a zanedbanosti, nýbrž zůstávají v živé paměti, docházejí za nimi návštěvy a je o ně pečováno jako o starší bratry a sestry.“*

Státní instituce a sociální kontext mohou starým lidem značně napomoci v tom, aby se aktivně účastnili na životě společnosti a co nejlépe uplatnili své schopnosti. Zejména však mají dbát na úctu k jejich lidské důstojnosti a vystupovat proti jejich odpisu, vysvětloval papež na příběhu z dětství s obsahem podobným Nerudově „Dědově míse“.

„Je zapotřebí odporovat škodlivé skartační kultuře, která marginalizuje seniory, protože je považuje na nevykonné. Veřejní činitelé, kulturní, vzdělávací a náboženské instituce i všichni lidé dobré vůle jsou povoláni k budování stále inkluzivnější společnosti. (...) Neplatí – jsi starý, tak se klid. Když je člověk starý, může nám mnohé říci o dějinách, kultuře, životě a jeho hodnotách... Nedopusíme, aby odpisování starých lidí nadále pokračovalo, ať převládá kultura inkluze.“

Zároveň je důležité podporovat mezigenerační vazby, připomněl Svatý otec: *„Mluvte se svými vnoučaty, možná se vám zdají jinak založení a poslouchají jinou hudbu, ale potřebují vás, vaše slova a moudrost.“*

Zdroj: www.radiovaticana.cz
(15. 10. 2016)

Modlitba Otče náš (4)

Chléb náš vezdejší dej nám dnes

Slavný rakouský automobilový závodník Niki Lauda se zúčastnil závodů, na nichž auto jednoho závodníka vzplanulo a shořelo i s řidičem. Kolem hořícího auta projížděl i Lauda. Kolegové mu vyčítali, že nezastavil a nehasil hořící auto. Tenkrát Lauda řekl: „Nepřijel jsem kvůli tomu, abych hasil auta, ale abych závodil.“ Netrvalo dlouho a Laudovi se stalo totéž. Jeho auto vzplanulo, ale jeden ze závodníků se zastavil a oheň uhasil. Jistě by byl Lauda uhořel, pokud by pomoc nepřišla včas. Až tehdy se ozvalo jeho svědomí a trápilo ho, že nepomohl svému kolegovi, který zahynul v plamenech hořícího auta.

Starého rabína se zeptali: „Kdy začíná den?“ Odpověděl: „Přechod mezi dnem a nocí je plynulý.“ – „Snad tehdy, když můžeme rozeznat ovci od psa?“ – „Ne,“ odpověděl rabín. „A kdy?“ ptali se dále rabína. „Snad tehdy, když fikovník můžeme rozeznat od datlovníku?“ – „Den nastává tehdy,“ řekl rabín, „když v lidech můžeme poznat svého bratra, svoji sestru.“ Dodejme k tomu: Když to nerozeznáš, žiješ ještě stále ve tmě.

Ježíš nám přišel oznámit radostnou zprávu, že Bůh je naším Otcem, který nás miluje. My, lidé, jsme jeho dětmi, jsme jeho syny a dcerami a jeho vůlí je, abychom se navzájem milovali jako bratři a sestry.

Svatý Petr nás napomíná: „Veškerou svou starost složte na něho, neboť jemu na vás záleží.“ (1 Petr 5,7) Této pravdě se apoštol Petr naučil od Ježíše, který řekl: „Neznepokojte se tedy a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Do čeho se oblečeme? To všechno jsou věci, po nichž se pídí pohané. Váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete. Hledejte tedy nejprve jeho království a jeho spravedlnost a to vše vám bude dáno navíc.“ (Mt 6,31–33) A na jiném místě říká: „Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává; kdo hledá, nalézá; a tomu, kdo tluče, bude otevřeno. Je snad mezi vámi člověk, jenž dá svému synovi, když ho poprosí o chléb, kámen? Nebo zase, když ho prosí o rybu, dá mu

hada? Když tedy vy, kteří jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré věci, oč spíše váš Otec, který je v nebesích, dá dobré těm, kdo ho prosí!“ (Mt 7,7–11)

Toto je nauka Pána Ježíše. Tuto pravdu vložil do čtvrté prosby modlitby Otče náš: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes.“ Ježíš nás učí, že Bůh, který je naším Otcem, ví, co potřebujeme, ale dá nám to jen tehdy, když uznáváme svoji závislost na něm. Tuto svoji závislost na Bohu prakticky projevujeme tehdy, když se na něho obracíme svými prosbami, když ho prosíme v modlitbě. Proto nás Pán učí v modlitbě Otče nás prosit o každodenní chléb.

Pod pojmem „každodenní chléb“ jsou zahrnuty všechny naše potřeby a záležitosti všedního dne. Svoji prosbou o ně vyjadřujeme úplnou závislost na Bohu, ale i svoji víru v jeho lásku k nám a důvěru v Boží všemohoucnost. Víme sice, že jsme povinni pracovat, zasévat a zalévat, ale víme také to, že veškerá naše námaha by přišla nazmar, kdyby nebylo Božího záshahu a požehnání. Věděl to už i žalmista, když napsal: „Všichni na tebe upírají oči, doufají; dáváš jim potravu v pravý čas; ty otvíráš ruku a po libosti sytíš vše živé.“ (Ž 145,15–16) Žalmista si uvědomuje pravdu, že Bůh z lásky všechno stvořil, a rovněž, že s láskou o všechno pečuje. Proto se s takovou důvěrou obrací na Boha. Také my máme projevovat vůči Bohu důvěru a svoji prosbou žádat o každodenní chléb.

Všimněme si také toho, že v modlitbě Otče náš prosíme o „náš chléb“ a ne o „svůj chléb“ a říkáme „dej nám“ a ne „dej mi“. Tedy prosíme o chléb pro všechny. To nás upozorňuje na skutečnost, že jsme všichni dětmi Božími, že jsme bratři a sestry a máme společného Otce, který je v nebesích. Při této prosbě si máme uvědomit, kolik bídy a utrpení je ještě i v dnešním světě, že mnozí naši bratři umírají na nedostatek materiálních potřeb. To, že se jim nedostává potřebných materiálních věcí, není pro nedostatek potravin, šatstva či jiných věcí, ale pro nedostatek lásky. Bůh nám dává dost, ale jedni se topí v nadbytku a jiní umírají z nedostatku, protože nám schází pravá křesťanská láska.

Proto bychom při této prosbě měli myslet i na ty, kdo svoje štěstí hledají v bohat-

ství, slávě, kariéře, blahobytu a tělesných rozkoších. Svět jim nabízí kalich rozkoší, který jim nyní velmi chutná, ale dříve či později dojdou až na jeho dno, kde už bude pouze hořkost, kterou rovněž budou muset pít. Až tehdy si uvědomí svůj omyl a budou zklamáni. Myslíme na ně, neboť i oni jsou Božími dětmi a Bůh je stvořil pro sebe a pro věčné štěstí. Nemyslíme jen na sebe, protože ten, kdo myslí jen na sebe, se velmi snadno ztratí. Chceme-li se zachránit, musíme se snažit zachraňovat také jiné a s nimi zachráníme i sebe. Vlastní záchrana přichází skrze záchranu jiných.

Rovněž slovo „dnes“ má v této prosbě velký význam. Modlíme se za potřeby dneška. Také zítra i pozítří se budeme modlit, abychom si vyprosili to, co budeme potřebovat. Tedy modlit se máme stále.

Při této prosbě myslíme i na vděčnost za to všechno, co nám Bůh už dal. Nevděčnost bolí nejvíce. Mnohokrát to zakoušejí rodiče na vlastní kůži. Nevděčnost je nepřijemná i pro ty, kdo o ní slyší. Jen si tak v duchu sedněme na lavičku před domov důchodců a zaposlouchejme se. Stařečci nebo stařenky začnou: „Měli jsme pět, sedm, devět dětí. Dnes jsou všichni dobře zabezpečeni. Dalí jsme je vystudovat, jsou lékaři, inženýři, ale v jejich moderním bytě bychom jim překáželi. Proto svoji starobu prožíváme zde, mezi cizími lidmi.“ Lidé umí být nevděční, a to nejen vůči sobě, ale i vůči Bohu. Ba dokážou tyto dary, které od něho dostali, zneužít také proti němu.

Bajka o plačícím stromě vypráví: Strom nařikal, velmi jej bolela nevděčnost, které se mu dostalo. Chudý dřevorubec přišel k němu a prosil jej o jednu větev, aby si mohl vyrobit násadu do své sekyry a tak vydělávat na svůj chléb. Strom se slitoval nad dřevorubcem a dal mu nejkrásnější větev, jakou měl. Dřevorubec vzal větev, udělal si z ní násadu a začal stínat strom. Dával mu ránu za ranou, aby ho povalil na zem.

Podobně jedná také člověk vůči svému největšímu dobrodinci, vůči Bohu. Proto bychom si měli při této prosbě uvědomit i to, že všechno, co máme, máme od Boha. Pamatujme, že ten, kdo umí poděkovat, ten znovu prosí. Nadarmo bychom vztahovali svoji ruku, kdybychom svou nevděčností Boží ruku zavírali.

Z celé nauky, jež vyplývá ze čtvrté prosby modlitby Otče náš, se do našeho

► srdce vlévá jistota, pokoj, a to i v nejtěžších životních okolnostech. Jistý kapitán lodi, která se plavila z Anglie do Ameriky a zpět, vzal na palubu celou svoji rodinu. V noci se strhla silná bouřka. Mezi cestujícími propukla panika. Čekali, kdy je rozbouřené moře pochová. Ze spánku se probudila také kapitánova osmiletá dcera. Ptala se, proč se všechno tak

kolébá. Když jí řekli, že je strašná bouřka a že jsou ve velkém nebezpečí, zeptala se: „Tatínek je na kapitánském můstku?“ Když jí ujistili, že ano, řekla: „Tak se nám nemůže nic stát!“ a klidně si lehla zpět.

Naše životní loďka je vždy v rukou všemohoucího nebeského Otce, který nás miluje nekonečnou láskou, proto nám dává to, co potřebujeme, a chrání nás v každém

neštěstí. Buďme mu za všechno vděční a prosme ho s nadějí. On nikdy nezklame naši důvěru.

(Pokračování)

*Z Ludová čítanka na nedele a sviatky
(Pravidelná příloha časopisu
Misionár) 9/2006 přeložil -dd-*

Isidoro Isolani OP

Suma o darech svatého Josefa (46)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola XIV: Dar stejné chvály nejsvětější Panny a svatého Josefa při nalezení chlapce Ježíše v chrámu (První část)

Když evangelista Lukáš popisuje veliké a podivuhodné tajemství ztracení a nalezení chlapce Ježíše v chrámu, ukazuje co nejjasněji jako jisté, že Bůh obdaril Josefa a nejsvětější Pannu stejnými druhy chval.

Prvním druhem jejich chvály je jejich společná rodičovská důstojnost; druhým druhem je stejná nevědomost; třetím druhem je podobná úzkost námahy; čtvrtým druhem je radost z dosažení jednoho cíle; pátým druhem je úctyhodnost téže odpovědi; šestým druhem chvály je veselost jediné cesty a sedmým druhem je vznešenost stejné poslušnosti.

Tyto druhy chval nejsou vyjádřeny nějakým nejistým způsobem či nejsou jako rozptýlené následně sesbírány, nejsou řečeny jen metaforickým způsobem mluvy ani nejsou vymyšleny dlouhým a mnohým výkladem či násilnou interpretací slov, nýbrž jsou co nejjasněji a prostým způsobem vyjádřeny samotným Písmem svatým a pouhým dějinným vyprávěním.

Společná důstojnost Ježíšových rodičů je evangelistou třikrát zmiňována, když říká: „Jeho rodiče putovali do Jeruzaléma.“⁽¹⁾ Dále: „Jeho rodiče to nezpозorovali.“⁽²⁾ A dále: „Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“⁽³⁾

Josefovi a nejsvětější Panně je pak připisována stejná nevědomost, když je řečeno: „Jeho rodiče to nezpозorovali.“ Josef a Maria tudíž nevěděli, že Ježíš zůstal v Jeruzalémě. Stejně nevěděli, zda je v skupi-

ně poutníků, či zda nebyl, ale oba měli za to, že není v jejich skupině, neboť Maria se domnívala, že je s Josefem ve skupině mužů, zatímco Josef soudil, že je s Marií v zástupu žen. Avšak tato nevědomost se jim nemá přičítat jako hřích, protože k ní nedošlo ani nedostatečnou péčí, ani nerozvážností: vždyť s nejvyšší láskou, s veškerým úsilím a celou myslí bděli nad božským dítětem a pečovali o ně. A tak bylo Boží vůlí, aby navzdory nevyšší starosti o Božího Syna jakožto chlapce ho ztratili, aby se na základě jeho nepřítomnosti zároveň jasně projevila sláva Boží, zásluha rodičů a nejvyšší úrdek Boží prozřetelnosti. Temnoty této nevědomosti jsou tudíž podobné temnotám letních nocí, které za nepřítomnosti slunce zajišťují zemským rostlinám rosu, jíž se ony živí, a tak mohou kvést a stále více vydávat plody. Nevědět je tedy někdy zásluhou, a ne hříchem – podobně jako být proklet Kristem kvůli bratrům, pro jeho slávu a na příkaz Boží vůle.⁽⁴⁾ Když je tedy řečeno: „Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci“⁽⁵⁾, potvrzuje to naši myšlenku, i když to ještě vyžaduje další vysvětlení.

Třetím druhem chvály je podobná úzkost námahy, jak říká evangelista: „Hledali ho mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. Po třech dnech ho našli v chrámě.“⁽⁶⁾ A o něco níže Božská Matka, když vyjadřuje společnou úzkost bolesti, říká: „Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“ Stejná námaha, stejná bolest a stejná starost zde vycházely z podobné lásky.

Čtvrtým druhem chvály je radost z dosažení jednoho cíle. I když hledali Ježíše na odlišných místech, byli vedeni jed-

nou láskou k němu a našli ho zároveň. Evangelista praví: „Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů.“⁽⁷⁾ A tak ti, kdo Ježíše stejně hledají a stejně nalézají, jsou hodni stejné chvály. Neodmítej zde, prosím, alegorický smysl. Cesta, láska a námaha zde představují různé vzrůst ctností. Touto cestou směřujeme k Bohu, jak to Pán pravil Abrahámovi: „Choď přede mnou.“⁽⁸⁾ Cílem je Boží sláva, kterou Bůh připravil těm, kdo ho milují. Proto Pán řekl Abrahámovi: „Tvá odměna je převeliká.“⁽⁹⁾ Na základě alegorického smyslu tak můžeme říci, že Josef se svatou Pannou našli Krista stejně v nebi, i když nejprve Panna Maria, jak nám to ukazuje skutečnost, že v evangeliu jen ona sama říká: „Dítě, proč jsi nám to udělal?“⁽¹⁰⁾ Po právu nastala radost z dosažení cíle po třech dnech, protože shledáváme tento čtvrtý druh chvály po třetím druhu téže chvály. Ale dost již.

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 2,41.

⁽²⁾ Lk 2,43.

⁽³⁾ Lk 2,48.

⁽⁴⁾ Srov. Řím 9,3: „Přál bych si totiž, abych já sám byl proklet, od Krista vzdálen, pro své bratry, s kterými jsem tělesně spřízněn.“ [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Lk 2,50.

⁽⁶⁾ Lk 2,44–46.

⁽⁷⁾ Lk 2,46.

⁽⁸⁾ Gn 17,1.

⁽⁹⁾ Gn 15,1.

⁽¹⁰⁾ Lk 2,48.

Pod maršálskou holí Evžena Savojského

Když se setkávají hrdinství a zbožnost. Vynikající válečník a oddaný katolík v obraně Evropy

Sjeho jménem jsme se na stránkách Světla setkali v minulém čísle u krvácející Vídně v létě 1683, kde se ještě sotva dvacetiletý utkal s tureckým nepřítelem. Jeho jméno se stalo synonymem pro novověkého profesionálního válečníka, reformátora armády a zároveň rytíře, který ze starých křižáckých dob převzal spolu s bojovým hrdinstvím v bitevní vřavě také neotřesitelnou víru v Boha. Z šera dějin zvedá svou maršálskou hůl princ Evžen Savojský, mimořádně talentovaný vojevůdce a postrach všech Turků. Spolu s polským králem Janem III. Sobieskim bývá pokládán za jednoho z největších turkobijců.

Válečnickou tradici zdědil Evžen Savojský díky své rodině. Narodil se 16. října 1663 v Paříži. Jeho otcem byl francouzský generál Evžen Mořic princ Savojsko-Carignanský. Současníci budoucího říšského maršála Evžena Savojského ho v dětství častovali přezdívkou Malý abbé nebo Malý kapucín. Po celý život zůstal přesvědčeným praktikujícím katolíkem. Choval upřímnou úctu k těžce zkoušenému katolickému náboženství, které v době princova života zakoušelo četná příkoří a jemuž v Evropě i mimo ni vyvstaly zástupy mučedníků. V Anglii, Irsku, na Ukrajině, na Balkáně nebo v misiích tekla katolická krev.

Evženovy kroky mířily opačným směrem, než kudy se ubíral sv. Ignác z Loyoly. Zakladatel jezuitů byl nejprve voják a poté kněz. U prince ze Savojského rodu tomu bylo naopak. Rodina Evženovi původně určila dráhu duchovního. V patnácti letech vstoupil do kněžského semináře, avšak před svými dvacátými narozeninami studia bohosloví zanechal a rozhodl se pro vojenskou kariéru. Zájem o teologii i další vědy ho však neopustil. Neúspěšně se u francouzského královského dvora pokoušel o přidělení pluku. Jeho rodina byla v nemilosti. V létě osudového roku 1683 tajně opustil Francii a vstoupil do služeb římskoněmeckého císaře a českého krále Leopolda I. Dostal se do štábu svého bratrance Ludvíka Viléma Bádenského, jednoho z velitelů vojska, jež mělo zachránit

Vídeň před Turky. Události nabraly rychlý spád. Evžen Savojský poprvé s Turky zkrížil meče v červenci 1683 u Petronellu. Spolu s Ludvíkem Vilémem se pak zúčastnil 12. září 1683 památné bitvy pod branami Vídně, která skončila vítězstvím spojených křesťanských armád. V závěru téhož roku získal od císaře dragounský pluk.

Vzdělával se ve vojenské teorii. Své znalosti si obratem ověřoval v praxi. Zúčastnil se několika tažení habsburské armády proti Turkům. V létě 1686 se podílel na osvobození hlavního uherského města Budína. Císařští vojáci si ze svého ležení před uherskou metropolí prohlíželi město, které jim se svými minarety ani nepřipomínalo někdejší sídlo katolických uherských králů. Přáli si opět je vrátit do rukou křesťanů, jak tomu bylo předtím. Evžen Savojský se v samém začátku obléhání vrhl v čele dvou dragounských švadron do bojů s tureckým oddílem, který vyrazil z Budína vstříc obléhatelům. Princ Evžen zahnal Turky až k městské bráně a zastavil se teprve tehdy, když pod nim klesl kůň, kterého zastřelili Turci. Jakmile Evžen ztratil koně, pohotově vstal a bil se dál společně s ostatními dragouny. Osvobození Budína otevřelo cestu k dobytí dalších pevností: Se-

gedína, Simontornye, Pětikostelí a Siklóse. Vítězné vavříny získal savojský princ v roce 1687 v bitvě u uherského Moháče, za což byl jmenován polním podmaršálem. V roce 1688 se zúčastnil obléhání Bělehradu. Byl těžce raněn, a to si vyžádalo půlroční klid a léčení.

Následujícího roku se v čele jezdeckých pluků účastnil v Porýní bojů proti francouzské armádě. Z bitevní vřavy si opět odnesl zranění – a také povýšení na generála jízdy. V dalších bojích protifrancouzské koalice se v devítileté válce evropských mocností, jež hodlaly zastavit územní a mocenskou expanzi Francie, pokračoval v Itálii na straně svého bratrance Viktora Amadea II. Savojského. Evžen zažil porážku koalice v bitvě u Staffardy. V roce 1691 však překvapivým útokem obrátil francouzská vojska na útěk u piemontského města Cuneo v severní Itálii.

V roce 1693 dosáhl Evžen Savojský hodnosti polního maršála. Po tomto kariéřním úspěchu však následoval spojenecký debakl na italském bojišti. Koaliční vojska pod velením Viktora Amadea II. byla na hlavu poražena u Marsaglie. Habsburové a jejich spojenci v Itálii ztráceli vliv. Dne 20. září 1697 byl uzavřen mír, v jehož důsledku se Savojsko přiklonilo na stranu Francie.

Své válečnické řemeslo Evžen Savojský přenašel z Itálie do Uher a na Balkán. Zaměřoval se střídavě na Francouze, ohrožující habsburský primát v Evropě, a Turky, kteří nepřestávali být nebezpečím pro křesťanské národy. V roce 1697 Evžen stnul v čele habsburských armád v Uhrách, na předsunuté hřídce svobodného křesťanského světa, který hodlal spravedlivě zúčtovat s osmanskými nájezdníky.

Po Vídni 1683 byla Turkům zasazena další tvrdá rána v bitvě u Zenty 11. září 1697 v srbské Vojvodině u řeky Tisy. Maršál Evžen Savojský je zde drtivě porazil. Jeho armádě se podařilo překvapit Turky při přechodu řeky Tisy. Odhadem padlo na 20 000 Turků a dalších 10 000 utonulo v řece. Příčinou střetnutí byla snaha tureckého sultána Mustafy II. získat zpět území v Uhrách a Sedmihradsku, ztracená v důsledku

*Princ Evžen Savojský,
vojevůdce ve službách Habsburků*

▶ porážky Osmanů u Vidně. U Zenty utrpěli Turci jednu ze svých nejbolestivějších proher v historii. Turecká armáda byla rozprášena, na bojišti zůstali i vezíři.

Evžen Savojský v tomto okamžiku využil času, než se turecké síly opět zkonsoolidují, a v čele vyčleněných oddílů vpochoval do Bosny. Jeho jednotky obsadily bosenské hlavní město Sarajevo. Po této lekcí se Turci z Uherska a Sedmihradska stáhli. Křesťanská Evropa nabírala nový dech a její armády vracely útočnickovi úder. Osmanská moc v Evropě začala nezadržitelně upadat. Karlovičský mír mezi Osmanskou říší a Svatou ligou 26. ledna 1699 ukončil další etapu protitureckých válek, trvajících v rozmezí let 1683–1699. Silnou vyjednávací pozici Habsburků a jejich spojenců určovalo vítězství u Zenty z roku 1697. Zásluhy o osvobození rozsáhlých evropských území náleží jednoznačně Habsburkům a osobnostem, jako byl savojský princ.

Z balkánského pole se Evžen přesunul na léta 1701–1702 opět do Itálie, kde se zúčastnil války o dědictví španělské. V bitvě u Chiari 1. září 1701 přesvědčivě porazil Francouze. Díky svému věhlasu získal od císaře roku 1703 funkci prezidenta dvorské válečné rady. Již v obléhané Vidni se Evžen seznámil s měšťanskými sbory a na podobném principu občanských oddílů založil tyrolskou domobranu, která efektivně odrazila útok Francouzů a Bavorů na rakouské země.

V srpnu 1704 spojenci drtivě porazili Francouze v bitvě u Höchstädtu. Tomuto tažení předcházela společná přípravná jednání, jejichž aktéry byli Evžen Savojský, český šlechtic a diplomat Jan Václav Vratislav z Mitrovic a John Churchill vévoda z Marlborough.

Dalším triumfem nezdolného savojského prince bylo vítězství habsburských zbraní proti Francouzům v bitvě u Turína 7. září 1706, v níž podlehl francouzský velitel, generál Ferdinand de Marsin. Současně na francouzsko-říšských hranicích vedl úspěšnou kampaň proti Francouzům také vévoda z Marlborough. Díky soustředěnému tlaku v roce 1707 Francouzi italské bojiště vyklidili. Evžen se v tuto dobu stal říšským maršálem a z pozice guvernéra spravoval Lombardii mezi lety 1707 až 1716. Ruský car Petr Veliký věhlasnému vojevůdci nabídl polskou korunu, o níž

Evžen Savojský, hrdina od Zenty

evropské mocnosti soutěžily, ve snaze získat tohoto schopného válečníka a úředníka do svých služeb. Evžen uctivě odmítl carův návrh. Zachoval věrnost Svaté říši římské a Habsburkům. Ve své osobě soustředil všechny významné úřady v zemi.

Francouzi roku 1708 předešli Evžena a sami zaútočili na říši. On je s anglickou pomocí přemohl v bitvě u belgického Oudenaarde u břehů Šeldy. Mírová jednání s Francouzi v Haagu byla bezvýsledná. Další tři roky se bojovalo. Francouzi se uvolnili ze sevření koalice až po nástupu toryů v Anglii a úmrtí císaře Josefa I. roku 1711. Protifrancouzská koalice se rozpadla. Evženovi připadl nelehký úkol hájit jako vrchní velitel západní hranici říše

*Obránce křesťanské Evropy
vojevůdce Evžen Savojský*

proti francouzské přesile. Díky umění pozici války Evžen zastavil postupujícího nepřítele, s kterým v německém Rastattu 7. března 1714 uzavřel mír, čímž došlo také k ukončení války o španělské dědictví. Na frontě koaličně-říšsko-francouzské Evžen Savojský reprezentoval spíše pacifikační prvek, jenž měl zkrotit francouzskou rozpínavou politiku, která si činila nárok převzít po římskoněmeckém císaři evropský mocenský primát.

Naopak na protitureckém poli hrál maršál úlohu aktivního zatlačovatele Osmanů z Balkánu. Po Lombardii byl Evžen Savojský jmenován guvernérem rakouského Nizozemí, které bylo habsburským ziskem plynoucím z mírové smlouvy. Po tureckém útoku na Rusko a Benátskou republiku císař Karel VI. zjara 1716 zasáhl v duchu solidarity někdejší Svaté ligy. Evžen již delší dobu císaře k zásahu vybízel. Muslimské vojsko velkovezira Damada Aliho bylo v téměř dvojnásobné přesile vůči Evženově devadesátitisícové armádě. Říšský maršál Evžen Savojský Turky nečekaně napadl a porazil je 5. srpna 1716 u Petrovaradína. Dne 12. října obsadil Temešvár v dnešním Rumunsku. Jeho vojenský génius na balkánské frontě naplno vynikal. I pro nás je jeho angažování v tomto regionu zajímavější, neboť znamenalo střet s nepřítelem Evropy a křesťanství. Hašteření evropských panovníků a jejich soupeření na zemi i na moři se proti tomuto kulturnímu a kultovnímu souboji jeví jako nicotné. Evžen byl v tuto dobu nejdůležitější postavou, která pohybovala figurkami na balkánské šachovnici. Svůj vděk by mu měly projevit všechny balkánské národy, neboť i za jejich svobodu válčil. Přitom téměř vždy byl v početní nevýhodě. Tento výrazný evropský duch vítězil důvtipem proti turecké despotické otročké mentalitě. Na přelomu června a července 1717 Evžen oblehl Bělehrad. Zvítězil nad početnou armádou paši Chalila. Bělehrad otevřel své brány savojskému vítězi 18. srpna toho roku. Požarevackým mírem z července 1718 převzala habsburská monarchie pod svá ochranná křídla severní Srbsko, Malé Valašsko a Temešvářský Banát. Územním ziskem Turků byla některá území Benátské republiky.

Důležitou postavou Evženova života byla Bohorodička Panna Maria, sama Generalissima nebeských vojsk. K ní se voje-

► vůdce utíkal v modlitbě svatého růžence, obdobně jako Jan III. Sobieski. Mariinu přízeň a pomoc zažíval Evžen přímo v boji. Matka Páně mu dopřála vítězit nad nepřáteli Krista a svatého kříže o mariánských svátcích. U Petrovaradína dosáhl vítězství na svátek Posvěcení římské baziliky Panny Marie Sněžné, u Temešváru blízko památky Panny Marie Růžencové a u srbského Bělehradu v čase slavnosti Nanebevzetí Panny Marie.

Evžen rozuměl vojenství, politice, státní správě i podnikání. Císař Karel VI. roku 1713 vydal Pragmatickou sankci, jež zakotvovala v rakouských državách nástupnictví i pro císařovy dcery, pokud by panovník nezanechal mužské potomky. Tehdy měl Evžen Savojský císaři poradit, že místo papírové záruky nástupnictví by své dceři Marii Terezii měl zanechat

100 000 dobře vyzbrojených vojáků. Jako by prozřetelný říšský maršál viděl budoucí snahy Francouzů a Prusů o rozdělení rakouského mocnářství po smrti Karla VI. (války o rakouské dědictví v letech 1740–1748).

Evžen čelil dvorní kritice kvůli velkému počtu úřadů, jejichž správa představovala značnou zátěž. Jeho předností byla věrnost trůnu. V roce 1719 odkryl rozsáhlou zradu a intriky nejbližších osob v blízkosti císaře.

Jeden z nejlepších evropských vojevůdců, generalissimus rakouských vojsk, Evžen Savojský, zemřel 24. dubna 1736 ve Vídni v téměř 73 letech. Skonal během války o uprázdněný polský trůn, o nějž se utkali Habsburkové s Francií, Španělskem a Sardinii. Jeho úmrtí bylo velkou ztrátou, neboť žil v době permanentního

válčení, kdy po jeho službách byla stálá poptávka. Byl pohřben v hrobce Křížové kaple ve vídeňské katedrále sv. Štěpána, v rakouské metropoli, kterou pomáhal bránit roku 1683 před Turky.

Odešel přesvědčený katolík a respektovaný vojevůdce, který se otcovsky staral o svoje vojáky. Ti ho pak v důvěře v jeho velitelské schopnosti následovali i proti silnějšímu protivníkovi. Zásluhou tohoto savojského šlechtice naplno vynikla sláva tehdejší rakouské armády, kterou dokázal ověřit četnými vítězstvími. Proslul pověstí neporazitelného válečníka. Věhlasu se těší od Německa po Balkán, za svého života i později byl opěvován v hrdinských písních a básních a dodnes je dáván za vzor ideálního vojáka, bijícího se za křesťanskou Evropu pod ochranou Panny Marie.

Skutky tělesného a duchovního milosrdenství – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

Všichni si z nich jistě pamatujeme jeden skutek, který vešel do obecného slovníku: „trpělivě snášet protivné lidi“, a že takoví existují. Protivní lidé existují! Mohlo by se zdát, že jde o věc nedůležitou a k posmání, avšak týká se hlubokého citění milosrdné lásky. A tak je tomu i v ostatních šesti skutcích, které je dobré si připomenout: radit pochybujícím, učit neznané, napomínat hříšníky, těšit sklíčené, odpouštět urážky a modlit se k Bohu za živé i zemřelé. Jsou to každodenní situace. Když přijde například někdo zarmoucený, neřeknu mu: „Bůh ti pomůže, já nemám čas“, ale zastavím se, naslouchám tomu, kdo má potřebu být slyšen, těším jej a věnuji mu svůj čas – a tyto skutky jsou prokazovány nejenom tomu potřebnému, nýbrž i Ježíšovi.

V příštích katechezích se pozastavíme u těchto skutků, v nichž nám církev podává konkrétní způsob, jak žít milosrdenství. Během staletí je praktikovalo mnoho lidí, kteří tak vydali ryzí svědectví víry. Církev věrná svému Pánu ostatně chová přednostní lásku k těm nejslabším. Těmi, kdo potřebují naši pomoc, jsou často naši nejbližší. Nemusíme se pítit po kdovíjakých dílech, která bychom mohli uskutečnit. Nejlépe je začít u těch nejjed-

nodušších, která nám Pán ukazuje jako nejvíce naléhavá. Ve světě, který je bohužel napaden virem lhostejnosti, jsou skutky milosrdenství nejlepším protilekmem. Vychovávají nás totiž, abychom byli pozorní k nezákladnějším požadavkům našich „nejposlednějších bratří“ (Mt 25,40), v nichž je přítomen Ježíš. Vždycky je Ježíš přítomen tam, kde je někdo potřebný a kde se vyskytuje nějaká materiální či duchovní potřeba. Rozpoznávat jeho tvář v tom, kdo je v nouzi, je opravdová výzva proti lhostejnosti. Umožňuje nám neustále bdít a vyhýbat se tomu, aby kolem nás přecházel Kristus, aniž bychom si Jej všimli. V myslí se mi vybavují slova svatého Augustina: „*Timeo Iesum transeuntem*“ (Serm., 88,14,13) – „Obávám se, že Pán půjde kolem a já Jej nepoznám, že přejde kolem v někom z oněch maličkých a já si nevšímnu, že je to Ježíš.“ Klád jsem si otázku, proč se svatý Augustin obával kolemjdoucího Ježíše. Odpověď bohužel spočívá v našem chování. Nežřídká jsme totiž roztěkaní a lhostejní, a když kolem nás Pán přechází, nechopíme se příležitosti setkat se s Ním.

Skutky milosrdenství v nás probouzejí požadavek a schopnost činit víru živou a činorodou v lásce. Jsem přesvědčen, že

těmito jednoduchými každodenními skutky můžeme uskutečnit pravou kulturní revoluci, jak tomu bylo v minulosti, a pokud každý z nás denně jeden vykoná, nastane ve světě pravá revoluce! Kolik svatých se dodnes připomíná nikoli kvůli velkým dílům, která realizovali, nýbrž kvůli lásce, kterou dokázali předat! Pomysleme na Matku Terezu, nedávno kanonizovanou. Nepřipomínáme si ji kvůli množství domů, které po světě založila, ale proto, že se ke každému člověku, kterého našla na ulici, skláněla, aby mu vrátila důstojnost. Kolik jen opuštěných dětí chovala ve své náručí; kolik umírajících doprovodila držením za ruku na práh věčnosti! Tyto skutky milosrdenství představují obrisy Tváře Ježíše Krista, který pečuje o svoje nejposlednější bratry, aby každému přinášel Boží něhu a blízkost. Kéž v nás Duch Svatý zažehne touhu žít takovýmto životním stylem a alespoň jednou denně – přinejmenším – jeden z nich prokázat! Naučme se znovu nazpaměť skutky tělesného a duchovního milosrdenství a prosme Pána, aby nám je pomohl uskutečňovat každý den, když spatříme Ježíše v člověku, který se ocitl v nouzi.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Pondělí 31. 10. 2016

6:05 V pohorách po horách (3. díl): Bystrá **6:15** Papež Benedikt XVI. **7:05** Stavitelé měst 7:15 V souvislostech (157. díl) **7:35** Obnovitelné zdroje energie na Slovensku [P] **8:05** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Svoboda slova – zdroje a meze **9:00** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **9:25** Nikaragua – Matka všech **9:55** Léta letí k andělům (69. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **10:15** Město strachu – Pákistán **10:55** Papež František ve Švédsku: Přijetí na letišti v Malmö [L] **11:30** Attilova meta **11:45** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **11:50** Sedmihlásky (59. díl): Marcovský kohouti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2015 (7. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 [P] **13:45** Papež František ve Švédsku: Návštěva královské rodiny v paláci v Lundu [L] **14:30** Papež František ve Švédsku: Ekumenická modlitba v katedrále v Lundu [L] **15:30** Papež František ve Švédsku: Studio František [L] **16:30** Papež František ve Švédsku: Ekumenický program na stadionu v Malmö [L] **18:05** Papež František ve Švédsku: Setkání s ekumenickými delegacemi na stadionu v Malmö [L] **18:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! **18:50** Sedmihlásky (59. díl): Marcovský kohouti **18:55** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **19:00** Vatican magazine (881. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **20:00** Magadan – d'áblovo hřiště [P] **20:30** Terra Santa News: 26. 10. 2016 **20:50** ARTBITR – Kulturní magazín (26. díl) [P] **21:00** Mezi nebem a zemí [P] **21:30** Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puziková (18. díl): 80 let tajnou řeholnicí **22:00** Noemova pošta: Listopad **23:30** Vatican magazine (881. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Americké prezidentství **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 1. 11. 2016

6:05 Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **6:30** Magadan festivalu outdoorových filmů 2016 (1. díl): Zahájení **6:50** Outdoor Films se Soňou a Alešem Neničkovými (53. díl): Sevřené hrdlo na Gerlachu **8:20** Vatican magazine (881. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:55** V souvislostech (157. díl) **9:20** Papež František ve Švédsku: Mše svatá na stadionu v Malmö [L] **11:20** Muzikanti, hrajte **11:50** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** V pohorách po horách (3. díl): Bystrá **12:25** Papež František ve Švédsku: Oficiální rozloučení na letišti v Malmö [L] **12:50** Léta letí k andělům (69. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **13:10** Kněz zpívající reggae – Jamajka **13:35** Pod lampou **15:40** Vezmi a čti: Říjen 2016 **16:00** Noemova pošta: Listopad **17:35** Řád svatého Huberta **18:00** Noeland (60. díl) **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernadety **18:35** Sedmihlásky (59. díl): Marcovský kohouti **18:40** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **19:15** Můj Bůh a Walter: Vykoupení **19:30** Zpravodajské Noeviny: 1. 11. 2016 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Řeckokatolický magazín [P] **21:20** Vzdělanost – Otec Miroslav **21:35** Zpravodajské Noeviny: 1. 11. 2016 **22:00** Post Scriptum **22:10** U VÁS aneb Festivalové kukátko (10. díl): Chodské slavnosti 2016 **23:15** Terra Santa News: 26. 10. 2016 **23:35** Attilova meta **23:50** Bez tebe to nejde **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 2. 11. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 11. 2016 **6:25** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Svoboda slova – zdroje a meze **7:25** Vatican magazine (881. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:55** Mezi nebem a zemí **8:25** Po volání: S jezuitu z Brna **9:25** Mwebare kwija – Klinika v buši **9:40** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **10:10** Outdoor Films se Soňou a Alešem Neničkovými (53. díl): Sevřené hrdlo na Gerlachu **11:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernadety **11:50** Sedmihlásky (59. díl): Marcovský kohouti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **14:30** Legenda jménem

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Vesmír: DCŽM Vesmír **14:40** Kalvária Nitrianské Pravno **15:15** ARTBITR – Kulturní magazín (26. díl) **15:25** Stavitelé měst **15:35** Zpravodajské Noeviny: 1. 11. 2016 **16:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (10. díl): Chodské slavnosti 2016 **17:05** Můj Bůh a Walter: Církev **17:20** Kouzlo štípských varhan **17:35** Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (1. díl): Zahájení **18:00** Magadan – d'áblovo hřiště **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **18:35** Sedmihlásky (59. díl): Marcovský kohouti **18:40** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **19:00** Rok vína **19:30** Terra Santa News: 2. 11. 2016 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást, eucharistián – O oběti a mučednictví **21:20** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Jak hořet a nevyhořet? [P] **22:35** Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puziková (18. díl): 80 let tajnou řeholnicí **23:00** Dům ze skla? (11. díl): Miloš Doležal **0:05** Večer chval (55. díl): Žďárská chvalová kapela El **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 3. 11. 2016

6:05 Attilova meta **6:15** BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást, eucharistián – O oběti a mučednictví **6:30** Řád svatého Huberta **6:50** Guyanská Diana **7:15** Cesta k andělům (95. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **8:10** Kněz zpívající reggae – Jamajka **8:25** Cvrlikání (47. díl): Marien **9:35** Terra Santa News: 2. 11. 2016 **10:00** Noemova pošta: Listopad **11:30** V pohorách po horách (3. díl): Bystrá **11:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **11:50** Sedmihlásky (59. díl): Marcovský kohouti **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Pojdte s námi... Lépe topit **13:20** Vzdělanost – Otec Miroslav **13:40** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **14:00** Muzikanti, hrajte **14:30** Skryté poklady: Lubomír **15:00** Noeland (60. díl) **15:30** Světce dvou národů **16:05** Zpravodajské Noeviny: 1. 11. 2016 **16:25** Outdoor Films se Soňou a Alešem Neničkovými (53. díl): Sevřené hrdlo na Gerlachu **18:00** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **18:35** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **18:40** Sedmihlásky (59. díl): Marcovský kohouti **18:45** Obnovitelné zdroje energie na Slovensku **19:15** Řeckokatolický magazín **19:30** Zpravodajské Noeviny: 3. 11. 2016 [P] **20:00** Jak potkávat svět (46. díl) [L] **21:25** Putování po evropských kláštřích: Klášter klarisek v Meegen, Nizozemí **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (1. díl): Zahájení **0:30** Zpravodajské Noeviny: 3. 11. 2016 **0:50** Můj Bůh a Walter: Církev **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 4. 11. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 11. 2016 **6:25** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **6:45** Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puziková (18. díl): 80 let tajnou řeholnicí **7:10** Magadan – d'áblovo hřiště **7:40** Missio magazín: Říjen 2016 **8:45** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Jak hořet a nevyhořet? **9:55** Stavitelé měst **10:10** Buon giorno s Františkem **11:15** ARTBITR – Kulturní magazín (26. díl) **11:30** Mše svatá z Vatikánu za zemřelých kardinálů a biskupů [L] **13:00** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **13:20** BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást, eucharistián – O oběti a mučednictví **13:40** Mezi nebem a zemí **14:10** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2015 (7. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 **15:00** Radost – Sestra Lucia **15:15** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **15:25** Obnovitelné zdroje ener-

gie na Slovensku **16:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 11. 2016 **16:20** Kalvária Nitrianské Pravno **17:00** Bez tebe to nejde **18:05** V pohorách po horách (3. díl): Bystrá **18:15** Vezmi a čti: Říjen 2016 **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka **18:35** Sedmihlásky (59. díl): Marcovský kohouti **18:40** Můj Bůh a Walter: Církev **19:00** Putování po evropských kláštřích: Klášter klarisek v Meegen, Nizozemí **19:35** VideoJournal české vědy [P] **20:00** Kulatý stůl: Doprovázení nemocných [L] **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (26. díl) **22:00** Outdoor Films se Soňou a Alešem Neničkovými (53. díl): Sevřené hrdlo na Gerlachu **23:30** Zambijský Bambo **0:00** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 5. 11. 2016

6:05 Město strachu – Pákistán **6:35** Návrat ke kořenům **6:50** Studentský Velehrad 2016 **7:25** Setkání Salesiánů spolupracovníků na Svatém Kopečku 2016 **7:35** BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást, eucharistián – O oběti a mučednictví **7:50** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **8:00** Můj Bůh a Walter: Církev **8:20** Noeland (60. díl) **8:50** Sedmihlásky (59. díl): Marcovský kohouti **8:55** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **9:35** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **9:55** Sekce pro mládež ČBK **10:25** Svátého Huberta **10:45** Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (1. díl): Zahájení **11:05** Jihomoravské město Dubňany **11:35** Zpravodajské Noeviny: 3. 11. 2016 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Post Scriptum [P] **12:25** Pod lampou **14:30** Vatican magazine (881. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **15:00** Buon giorno s Františkem **16:05** Terra Santa News: 2. 11. 2016 **16:30** Jak potkávat svět (46. díl) **18:00** Příběhy odvahy a víry: Bud' vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti **18:25** Sedmihlásky (59. díl): Marcovský kohouti **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka **18:40** Attilova meta **18:50** Muzikanti, hrajte **19:20** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **19:30** V souvislostech (158. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2015, 3. díl [P] **20:45** V pohorách po horách (4. díl): Kriváň **21:00** Mezi pražci (52. díl): Listopad 2016 [P] **21:45** Post Scriptum **22:00** Missio magazín: Říjen 2016 **23:05** Noční univerzita: Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Svoboda slova – zdroje a meze **0:05** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2015 (7. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 **0:55** Řeckokatolický magazín **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 6. 11. 2016

6:15 Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **6:35** Mezi nebem a zemí **7:10** Jak potkávat svět (46. díl) **8:35** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **9:15** Obnovitelné zdroje energie na Slovensku **10:00** Mše svatá z kostela Věch svatých v Miloticích u Kyjova [L] **11:20** Setkání Salesiánů spolupracovníků na Svatém Kopečku 2016 **11:30** Řeckokatolický magazín **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (26. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (158. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:25** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2015, 3. díl **14:05** Muzikanti, hrajte [P] **14:35** Manželská setkání **14:45** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Jak hořet a nevyhořet? **16:00** Můj Bůh a Walter: Církev **16:15** Kde končí Evropa I: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **17:10** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **17:55** Sedmihlásky (61. díl): Poslali mňa pro vodu **18:00** Noeland (62. díl) **18:30** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **19:05** BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást, eucharistián – O oběti a mučednictví **19:20** O letajícím faráři **19:30** Jezuité o: Svátost smíření **20:00** Svatováclavský hudební festival 2016: Collegium 1704 a Collegium Vocale 1704 [P] **21:35** V souvislostech (158. díl) **22:00** Buon giorno s Františkem **23:05** VideoJournal české vědy **23:20** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:40** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Kněz zpívající reggae – Jamajka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Liturgická čtení -

dokončení ze str. 3

Evangelium - Lk 19,1-10

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Byl tam jistý člověk, jmenoval se Zacheus. Byl to vrchní celník, velmi bohatý. Rád by uviděl Ježíše, jak vypadá, ale nemohl, protože tam bylo plno lidí a on byl malé postavy. Běžel napřed a vylezl na fíkovník, aby Ježíše viděl, protože tudy měl procházet. Když Ježíš přišel k tomu místu, podíval se nahoru a řekl mu: „Zachee, pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle sešel dolů a s radostí ho přijal. Všichni, jakmile to uviděli, reptali a říkali: „Vešel jako host k hříšníkovi!“ Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovici svého majetku, Pane, dám chudým, a jestli jsem někoho o něco ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně!“ Ježíš mu řekl: „Dnes přišla do tohoto domu spása. Vždyť i on je potomek Abrahamův. Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo.“

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za ochranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

ÚMYSLY NA LISTOPAD 2016

Všeobecný: Aby země, které se ujímají velkého počtu uprchlíků a běženců, byly podporovány ve svém úsilí být solidárními.

Evangelizační: Aby se kněží a laici ve farnostech podíleli na službě ve prospěch společnosti a nepodléhali pokušení malomyslnosti.

Národní: Ať je modlitba za zemřelé a naše úcta k nim svědectvím o jedinečnosti každého lidského života a jeho věčné perspektivě v Boží lásce.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Liturgická čtení

Neděle 30. 10. - 31. neděle v mezidobí (v královéhradecké katedrále: slavnost Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Mdr 11,22-12,2
Ž 145(144),1-2.8-9.10-11.13cd-14
Odp.: srov. 1 (*Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.*)

2. čt.: 2 Sol 1,11-2,2

Ev.: Lk 19,1-10

nebo slavnost Výročí posvěcení kostela

1. čt.: 1 Král 8,22-23.27-30

Ž 84(83),3.4.5+10.11

Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj přibyték, Hospodine zástupů!*)

2. čt.: 1 Kor 3,9c-11.16-17

Ev.: Mt 16,13-19 (nebo jiná čtení z Lekcionáře V)

Pondělí 31. 10. - nezávazná památka sv. Wolfganga

1. čt.: Flp 2,1-4

Ž 131(130),1.2.3

Odp.: *Opatruj, Pane, mou duši ve svém pokoji!*

Ev.: Lk 14,12-14

Úterý 1. 11. - slavnost Všech svatých

1. čt.: Zj 7,2-4.9-14

Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6

Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)

2. čt.: 1 Jan 3,1-3

Ev.: Mt 5,1-12a

Středa 2. 11. - Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

1. čt.: 2 Mak 12,43-46

Ž 103(102),8+10.13-14.15-16.17-18

Odp.: Ž 37(36),39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)

2. čt.: Řím 5,5-11

Ev.: Mt 5,1-12a

(nebo jiná čtení z Lekcionáře VI/2)

Čtvrtek 3. 11. - nezávazná památka sv. Martina de Porres

1. čt.: Flp 3,3-8a

Ž 105(104),2-3.4-5.6-7

Odp.: 3b (*Ze srdce ať se radují, kdo hledají Hospodina.*)

Nebo: *Aleluja.*

Ev.: Lk 15,1-10

Pátek 4. 11. - památka sv. Karla Boromejského

1. čt.: Flp 3,17-4,1

Ž 122(121),1-2.4-5

Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)

Ev.: Lk 16,1-8

Sobota 5. 11. - nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Flp 4,10-19

Ž 112(111),1-2.5-6.8a+9

Odp.: 1a (*Blaze muži, který se bojí Hospodina.*) Nebo: *Aleluja.*

Ev.: Lk 16,9-15

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. ŘÍJNA - 5. LISTOPADU 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 10.	PO 31. 10.	ÚT 1. 11.	ST 2. 11.	ČT 3. 11.	PÁ 4. 11.	SO 5. 11.									
Antifona	1028	1148	1044	1164	1573	1777	1785	2007	1091	1214	1722	1941	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1573	1777	1582	1786	1091	1214	1723	1941	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1574	1778	1786	2008	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	813	914	1786	2008	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1574	1778	1789	2011	1095	1218	1724	1942	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	724	817	1569	1772	1575	1779	1789	2012	1584	1788	1724	1943	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1049	1169	1575	1779	1790	2012	1095	1219	1724	1943	1655	1886		
Závěrečná modlitba	724	817	1569	1772	1575	1780	1582	1787	1584	1789	1585	1790	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1264	1402	1792	2014	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1576	1780	1792	2014	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1265	1403	1792	2015	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1576	1780	1795	2017	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	724	817	1054	1174	1575	1780	1582	1787	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1577	1781	1577	1781	1583	1787	1101	1225	1727	1946	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1570	1773	1578	1782	1796	2019	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1570	1773	1578	1782	1797	2019	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1572	1776	1580	1784	1798	2021	1105	1229	1730	1949	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	723	816	724	817	1572	1776	1580	1785	1799	2021	1584	1789	1731	1950	725	818
Prosby	1028	1147	1043	1163	1572	1776	1580	1785	1799	2021	1105	1229	1731	1950	1135	1261
Záv. modlitba	724	817	724	817	1575	1780	1575	1780	1582	1787	1584	1789	1585	1790	725	818
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

PRO DUCHOVNÍ POVZBUZENÍ

DĚCKA, VALÍME DO NEBE!

Robert Maria Mayer

Ve víře, že Bůh proměňuje vše smutné a těžké v radost a dobro, vyšla kniha *Děcka, valíme do nebe!*. Otec Robert Maria Mayer OFMConv. nečekaně zemřel v únoru 2016. Nadšeně šířil zprávu o Boží dobrotě, lásce a milosrdenství k člověku. Do srdcí lidí se zapsal jako radostný a pokorný kněz s velkým darem duchovního otcovství. Kniha o tomto pozoruhodném knězi obsahuje deník z paraguayských misí, vzpomínky, přednášky, životopis, svědectví známých a další.

Martin Leschinger - Flétna • Váz., přebal, 148x217 mm, křídový papír, 280 stran, 225 Kč

PŘÍBĚH JEDNÉ DUŠE • AUTOBIOGRAFICKÉ SPISY

Terezie z Lisieux • *Z francouzštiny přeložily Eva Jelínková a Klára Jirsová* • *Spolupráce na překladu Pavel Mareš* • *Úvod a poznámky Pavel Pola* • *Odpovědný redaktor Pavel Mareš*

Autobiografické spisy svaté Terezie z Lisieux (1873–1897), které vyšly v novém překladu pod názvem *Příběh jedné duše*, patří k nejvýznamnějším pokladům křesťanské duchovní literatury. Jednoduchá literární forma v sobě skrývá prorocký rozměr, který autorce vysloužil vzácný titul učitelka církve. Terezie připomíná všem křesťanům, že Bůh evangelií je Bohem milosrdným, proto je víra v něho světlem i uprostřed temnot a dětská důvěra v Boha lékem na existenciální úzkost. Učí nás krásné a odvážné cestě duchovního dětství, která je vlastně jen znovobjevením původního poselství evangelia.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 150x198 mm, 360 stran, 390 Kč

BIBLICKÝ ROZJÍMAVÝ RŮZENEC

Jan Peňáz

Malá kapesní knížečka o tom, jak vznikl růženec, jak se jej modlit a proč. Především však obsahuje rozjímavý růženec: Každé tajemství, včetně tajemství světla, je připomenuto deseti citáty, které se k němu vztahují na různých místech Písma svatého. Dále jsou uvedeny odkazy na delší biblické úryvky k jednotlivým desátkům růžence. V závěru brožurky je třetí desátek slavného růžence rozšířený do deseti proseb o dary Ducha Svatého, jak o nich pojednává katechismus. Vyšlo s církevním schválením.

Pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Křtiny a Matice velehradské, z. s. • Brož., A6, křídový papír, 48 stran, 45 Kč

PRO DĚTI

SVATÝ FRANTIŠEK

Napsal Anselm Grün • *Ilustroval Giuliano Ferri* • *Z němčiny přeložila Gabriela Altmanová* • *Odpovědný redaktor Pavel Mareš*

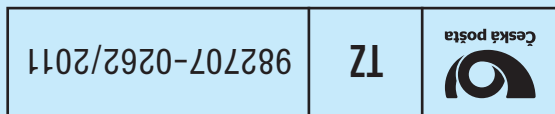
Anselm Grün vypráví v krátkosti napínavý příběh života svatého Františka z Assisi: Jak byl v mládí rozpustilý, jak se rozhodl vzdát života v bohatství a vést prostý život, jak mluvil s ptáky, jak zkotil vlka v Gubbio nebo jak složil známý *Chvalozpěv stvoření*. Ilustrovanému příběhu pro děti předchází kázání papeže Františka při jeho návštěvě v Assisi v říjnu 2013.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 215x285 mm, 28 stran, křídový papír, 199 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.